Р Е Ш Е Н И Е
№ 45476

гр. София, 18.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 70 състав,** в публично заседание на 20.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8831** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „ДИЗЕЛОР” ЕООД, с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя С. В. А., чрез адв. Б. З., със съдебен адрес: [населено място], [улица], секция А, ет. 3, офис А8, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗНПАМ) № ФК-114-0195113/14.03.2025 г., издадена от М. Й. Р. - началник на отдел „Оперативни дейности“ - П. при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена ПАМ запечатване на търговски обект - бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ДИЗЕЛОР“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], и забрана за достъп до него за срок от 30 (тридесет дни), на основание чл. 186, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност и чл. 187, ал. 4, изречение последно от Закона за данък върху добавената стойност.

С жалбата се излагат твърдения, че оспореният акт е постановен при липса на материалноправните предпоставки за издаването му, а също така е опорочен поради липса на мотиви относно причините за постановените с него конкретни правни последици. Развиват се аргументи, че не е извършено отразеното в протокола за проверката нарушение. Сочи се, че между страните е спорно дали от страна на дружеството е налице неизпълнение на законово задължение за подаване на данни към НАП относно доставени и получени количества горива. В случая дружеството е изпълнило задължението си за предаване на данни, а получаването на същите от страна на сървърите на НАП е процес за който „Дизелор“ ЕООД не следва и не може да отговаря. Наред с това нито в АУАН, нито в НП, нито в протокола за проверката са отразени

данни за неотразяване на приходи, а издателят на заповедта в рамките на една страница аргументира ощетяване на фиска. На следващо място, се твърди, че оспорената заповед е издадена в отклонение от целта на закона по арг. от чл. 4, ал. 2 АПК и на принципа за съразмерност по чл.6 АПК. В тази връзка се допълва, че принудителната мярка „запечатване“ води до спиране на стопанската дейност и сериозни икономически загуби, без да се отчете липсата на вреди за бюджета; незабавните мерки за отстраняване; липсата на умисъл. Допълва се, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена в колизия със задължителното тълкуване, дадено в решението на Съда на ЕС по дело С-97/21. Иска се отмяната на оспорваната ЗНПАМ, както и присъждане на разноски по делото по представен списък.
В проведени открити съдебни заседания по делото жалбоподателят се представлява от адв. З., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена.
Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ – П. при ЦУ на НАП, се представлява от юрк. Й., който оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Намира процесната заповед за законосъобразна поради доказаност на извършеното нарушение, което е на просто извършване и настъпването на вреди не е част от състава му. В тази връзка сочи, че дружеството има задължение при наличието на технически проблем в нивомерната система незабавно да уведоми сервизен техник за отстраняването му.
Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:
От представения по делото и кредитиран като писмено доказателство Протокол за извършена проверка сер. АА № 0195113/12.02.2025 г., се установява, че при извършена проверка на 12.02.2025 г. в 10:30 ч. на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „ДИЗЕЛОР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е констатирано, че дружеството в качеството си на лице, което извършва продажби на течни горива по чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н - 18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, е допуснало нарушение на разпоредбите на чл. 3, ал. 3 от същата наредба, като не предава към НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в горепосочения обект.
В обекта е изградена и се използва нивомерна измервателна система „TLS2 ДР: 5017“ и централно регистриращо устройство на ЕСФП модел „DYFUS II“ с рег. № 4597538, с ИН на ФУ DF000192 и ИН на ФП 60000192. В хода на проверката и при преглед на представените документи е установено, че на 20.12.2024 г. в търговския обект е получена доставка на 3001.50 л. гориво „Дизел“ по АДД с УК № 0000000009169017/20.12.2024 г. За същата доставка от нивомерната измервателна система на ЕСФП в обекта няма предадени данни към НАП по установената дистанционна връзка, които да дадат възможност за определяне на наличното количество гориво в резервоарите за съхранение в обекта. Нивомерната измервателна система не отчита въпросната доставка на гориво, респективно от ЕСФП в обекта няма изведен служебен бон за нивомерна доставка. За получената доставка са предадени към НАП единствено данни за доставено количество гориво по документ, за което от ЕСФП е издаден служебен бон № 0442003/20.12.2024 г. За постъпилото количество гориво в резервоар № 2 не бил представен

служебен бон от ФПр. за изпратено съобщение от нивомерната измервателна система към сървъра на НАП за промяна на нивото на нивомерната измервателна система и постъпилото количество гориво.
От извършената справка в ИС на НАП - „Справка за регистрирани съобщения за доставка на гориво за FDRID № 4597538“ е установено, че на дата 20.12.2024 г. няма постъпило съобщение от нивомерната измервателна система на резервоар № 2, свързан с ЕСФП в обекта.
За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0195113/12.02.2025 г., издаден на основание чл. 110. ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, и АУАН сер. АN № F811497/21.02.2025 г., съставени от П. Б. И. - старши инспектор по приходите при Главна дирекция „Фискален Контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите. Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № 818480-F811497/14.03.2025 г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.
Въз основа на изложените фактически обстоятелства е направена констатация от проверяващите, че „ДИЗЕЛОР“ ЕООД не подава данни от ЕСФП по чл. 118 в НАП, което изпълнява състава на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във връзка с чл. 118, ал. 4, т. 3 и ал. 6 от ЗДДС, което се явява основание по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС за прилагане на ПАМ. Органът се е позовал на повторност по смисъла на § 1, т. 35 от ДР на ЗДДС на извършеното от страна на „ДИЗЕЛОР“ ЕООД нарушение. Последното е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на 09.12.2024 г. на Наказателно постановление № 756514- F752238/15.02.2024 г., връчено на 13.03.2024 г., с което дружеството е било наказано за същото по вид нарушение - на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във връзка с чл. 118, ал. 6 от ЗДДС. Изложени са мотиви относно продължителността на срока.
По делото е представена административната преписка, ведно с допълнително представени от страните писмени доказателства.
По доказателствено искане на жалбоподателя е назначена комплексна съдебно техническа и икономическа експертиза. Представено е заключение, което е прието от страните без оспорване и се кредитира от съда като компетентно и безпристрастно изготвено с оглед професионалната квалификация на вещите лице и липсата на данни за заинтересованост от изхода на делото.
Съгласно заключението на експертизата, експертът е категоричен, че технически е напълно възможно при функциониращa ЕСФП документираната доставка да бъде отчетена, успешно изпратена и приета от НАП, докато нивомерните данни за същата (или друга) доставка да не бъдат предадени, да бъдат предадени със закъснение, или да не бъдат приети от информационната система на НАП по причини извън контрола на търговеца. Пояснено е, че документната доставка се въвежда ръчно от оператора чрез меню „Операции“ - „Доставка на гориво“, при която операторът сканира/въвежда данните, ЕИК на издателя и т.н. Този процес не зависи технически от изправността, свързаността или показанията на нивомерната система. Нивомерните данни (автоматично засичане на доставка и периодично предаване на наличните количества) се генерират изцяло автоматично от отделен хардуерен и комуникационен път: сонда - конзола на нивомерната система (TLS2) - комуникационен контролер (RAFCi) - софтуер на ЕСФП - сървър на НАП. Изразено е становище, че към процесната дата нивомерната система не е изпратила данни към сървърите на НАП, тъй като поплавъкът е бил блокирал и оставайки над нивото на горивото, не се отчитат никакви данни. По отношение на въпроса дали е възможна умишлена човешка намеса в подаването на данни, вещото лице е категорично, че процесът при нивомерната система е изцяло автоматичен и операторите не могат да влияят върху изпращането на данните към НАП. Относно установяване на технически проблем от проверяващите, изразяващо се в

извършване на посочени в заключението проверки, експертът посочва, че след проведени разговори с отговорника на обекта се установило, че органите на НАП не са извършили изброените технически проверки, тъй като се изискват специални знания. На въпрос „дали количеството гориво, посочено в документната доставка (3001.50 литра), е реално въведено в резервоар № 2“, е отговорено, че посоченото гориво от 3001.50 л. е реално въведено в резервоара, но същото не е отчетено в нивомерните данни, тъй като вече поплавъкът е бил блокирал и също така не са отчетени последващите движения на горивото, респективно изпращане на данни към НАП. На въпрос „дали издаденият служебен бон за документната доставка удостоверява правилното функциониране на ЕСФП и приемането на документните данни от системата, независимо от наличието или липсата на нивомерни данни“, е отговорено, че издаденият служебен бон за документната доставка удостоверява правилното функциониране на ЕСФП, независимо от наличието или липсата на нивомерни данни, като в отговора на въпрос № 2 е пояснено, че това са два независими един от друг процеси. На въпрос „дали липсата на нивомерни данни към НАП за конкретната доставка може да се дължи на временно техническо отклонение, дефект или грешка, а не на неправомерно поведение или пропуск от страна на търговеца“, е отговорено, че липсата на нивомерни данни за конкретната доставка се дължи най-вероятно на блокиране на поплавъка на измервателната сонда, която е и най-честият проблем при тези нивомерни системи. На въпрос дали има разлика между доставеното гориво и изразходваното гориво е посочено, че е установена разлика от 57.61 л., което представлява -1.9% от доставеното количество. На въпрос дали в резултат на процесното разминаване е настъпила каквато и да е вреда за фиска, включително под формата на неотчетени продажби; липси; неотразени приходи, е отговорено, че вследствие на процесното разминаване не е установена вреда по отношение на неотчетени продажби и неотразени приходи.

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Същата се оспорва от нейния адресат, който е заинтересовано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и се явява процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г., началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. С оглед на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение на материалната законосъобразност на акта:

В настоящото съдебно производство се оспорва Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗНПАМ) № ФК-114-0195113/14.03.2025 г., издадена от М. Й. Р. - началник на отдел „Оперативни дейности“ - П. при ЦУ на НАП, с която на дружеството жалбоподател е наложена ПАМ запечатване на търговски обект - бензиностанция, находящ се в

[населено място], [улица], стопанисван от „ДИЗЕЛОР“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], и забрана за достъп до него за срок от 30 (тридесет дни), на основание чл. 186, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност и чл. 187, ал. 4, изречение последно от Закона за данък върху добавената стойност.

С разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г", във вр. с, ал. 3, във вр. с чл. 118, ал. 2 от ЗДДС, законодателят е предвидил налагането на ПАМ с мотивирана заповед, която съдържа изложение на предвидените в закона предпоставки. Тези предпоставки съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗДДС са формулирани така: „принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за подаване на данни по чл. 118 в Националната агенция за приходите“. Съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС се забранява и достъпът до обекта. Разпоредбата на чл. 118, ал. 2 от ЗДДС изисква фискалните устройства и интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност задължително да имат техническа възможност за установяване на дистанционна връзка, чрез която да подават данни към Националната агенция за приходите. Техническите изисквания, редът и начинът за изграждането и осъществяването на дистанционната връзка се определят с наредбата по ал. 4, като се съгласуват с Българския институт по метрология. В изпълнение на предоставеното му от чл. 118, ал. 4, т. 3 от ЗДДС правомощие, министърът на финансите е издал Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин.

От цитираните разпоредби може да се направи извод, че при установено по съответния ред непредаване на данни на НАП по установената дистанционна връзка административният орган, при условията на обвързана компетентност, налага на търговеца ПАМ – „запечатване на обект и забрана за достъп до него“. Органът съобразява продължителността на срока на мярката с оглед на всички факти и обстоятелства в конкретния случай, т. е. при определяне на продължителността на срока органът действа при условията на оперативна самостоятелност, което следва и от използвания в чл. 186, ал. 1 израз „до 30 дни“.

Съгласно чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, „всяко лице по ал. 2 е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и подлежи на метрологичен контрол“.

Между страните не е спорно, че „ДИЗЕЛОР“ ЕООД е лице по чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

В случая е безспорно установено, че на посочените в заповедта дати в проверения обект е съществувала монтирана и функционираща нивомерна измервателна система за обем на течни горива, свързана към централно регистриращо устройство на ЕСФП, като не са установени по време на проверката действия от страна на жалбоподателя, които могат да се приемат като неправомерна намеса в работата ѝ, включително не са констатирани въздействия върху пломбите, поставени на процесния резервоар. Също така липсват твърдения от страна на проверяващите органи, че измервателната система на отговаря на одобрен тип или има други

недостатъци, които да се свързват с некоректност на подаваните данни, за които търговецът да е наясно и да отговаря.
На основание чл. 170, ал. 1 АПК, в тежест на административния орган е да обоснове с конкретни обективни данни както факта на извършено нарушение и вероятността нарушителят да извърши друго нарушение, така и необходимостта от налагането на ПАМ за определения в заповедта в срок.
В конкретния случай извършването на нарушението, за което е приложена обжалваната ПАМ, не е установено по безспорен начин.
С оглед на изложеното и въз основа на обсъдените по-горе писмени доказателства, настоящия съдебен състав намира, че в случая не са били налице доказателства, касаещи неизпълнението на посочените задължения по смисъла на чл. 3 ал. 3 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. От доказателствата по делото, се установява действително, че за периода от 20.12.2024 г. до 21.12.2024 г. не са отчетени чрез нивомерната система точните количество горива, постъпили в резервоар № 2 за съхранение в обекта за търговия с течни горива. Същевременно обаче се установява, че на 20.12.2024 г. е подадена информация към НАП за постъпило гориво в резервоар № 2 с обем от 3001.50 л., съгласно представен служебен бон. Резултатът от НАП е „успешно изпълнение“. Видно от представените по делото данни от резервоар № 2 за наличното и продаденото гориво, на 22.12.2024 г. е отчетено количеството доставено гориво на 20.12.2024 г., макар и със закъснение. Съгласно заключението на експертизата това обстоятелство не е свързано с умишлени действия на оператор на системата, тъй като тя е напълно автоматизирана и чрез поплавък се отчита в реално време наличното количество гориво в резервоара. Уточнено е също че при този тип нивомерни системи чест технически проблем е блокиране на поплавъка, при което той не отчита реалното количество в резервоара. Вещото лице е обяснило в съдебно заседание, че това често е вследствие на лошото качество на горивата и отлаганията, сярата и парафина. Това е масово явление при нивомерните система. В един момент той сам се отпушва и започва да отчита. Допълнено е на поставен от пълномощника на ответника въпрос, че физически в резервоара няма как да се влезе и да се отстрани проблемът, единствено се препоръчва на две-три години да се прави рекалибрация на системата, което значи, че трябва да се слезе долу в резервоара, да се изпразни и да бъде почистен, за да може да няма отлагания. Експертът е абсолютно категоричен, че на конкретната дата за конкретната доставка поплавъкът е бил блокирал.
Процесното количество гориво от 3001.50 литра дизел по АДД № 0000000009169017/20.12.2024 г. реално е въведено и налично в резервоар № 2, което се потвърждава от наличните данни преди и след доставката, обема на резервоара и последващите фискални отчети за продажби. Издаденият служебен бон № 0442003/20.12.2024 г. удостоверява изправната работа на ЕСФП и успешното приемане на документните данни в информационната система на НАП, независимо от липсата на паралелен нивомерен запис.
Фактът, че в неопределен момент до 22.12.2024 г. е отчетено количеството постъпило гориво, тоест поплавъкът е заработил отново, се доказва от обстоятелството, че между 21 декември 2024 г. и 22 декември 2024 г. нивомерната система отчита спад на нивото в резервоар № 2 от 6407 литра на 5156 литра, което съответства на продадените за деня 1257 литра. Установено е, че, като се отчете количеството от 3000.50 л., постъпило в резервоара на 20.12.2024 г., и продаденото количество до 22.12.2024 г., има отклонение от едва 1,9 % или около 57 л., което не би било възможно при неотчитане на горивото, доставено на 20.12.2024 г.
Следователно в случая не е доказано извършено от дружеството нарушение, свързано с подаването на данни в реално време към НАП относно наличното количество на горивото в резервоарите в посочения обект на процесната дата.
Принудителната административна мярка е израз на административната държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в

съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС. По отношение хипотезата в чл. 186, ал. 1, т. 1, буква "г" от ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя.
На основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”г” ЗДДС ПАМ се налага с преустановителна и превантивна цел, а именно да се преустанови конкретно административно нарушение и да се предотврати възможността за последващото му извършване. В случая ПАМ е постановена в нарушение на материалния закон, тъй като не е доказано нарушаване на разпоредбата на чл. 118, ал. 2 от ЗДДС. Липсват данни за нарушаване на пломби и холограмни стикери на БИМ, поради което не може да бъде направен извод за манипулиране на НИС или ЕСФП. Има изградена дистанционна връзка с НАП за предаване на данни и такива са предавани регулярно, както се установява от представените по делото писмени доказателства. Както се посочи по-горе, в системата на НАП са постъпили данни за доставените на жалбоподателя количества гориво, които съвпадат с тези по документите за доставки, макар и в по-късен момент, което се дължи на технически проблем, а не на манипулиране на системата. Освен това в представените служебни бонове е отразено, че е върнат отговор от НАП за успешно подаване на данните от нивомерната система, монтирана към Резервоар № 2. Предвид липсата на констатации за манипулиране на измервателния уред не може да бъде направен извод за извършено нарушение от страна на дружеството жалбоподател. Органите по приходите не са изследвали какви са причините, които са довели до този резултат, включително като изключат възможността за технически проблем, още повече че при съпоставка на продаденото количество през следващите дни и отчетената наличност на горивото дава едва 1,9 % отклонение, което е практически невъзможно, ако не е било отчетено процесното доставено количество от 20.12.2024 г.
От така установеното се налага извод, че административният орган не е доказал наличието на целенасочено неправомерно поведение на дружеството при предаването на данни в НАП за наличните количества горива в резервоарите за съхранение. При липсата на нарушение и на недобросъвестност на стопанисващия обекта издаването на ЗНПАМ не изпълнява своите цели, тъй като не би довела до предотвратяване или преустановяване на нарушение, свързано с отчитането на количеството гориво в резервоарите, доколкото не е налице необходимост от промяна на начина на осъществяване на дейността в конкретния обект.
В допълнение на гореизложеното, по отношение на срока на наложената ПАМ настоящият състав приема, че мотивите на административния орган са необосновани и неотносими към конкретно установеното в настоящия случай. Твърденията за необходимост от преустановяване на незаконосъобразните практики в обекта и време за създаване на организация за отчитане на дейността на търговеца противоречат на събраните доказателства, доколкото не са установени в хода на проверката други нарушения, извършени от жалбоподателя. В обекта е създадена съответна на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. организация за отчитане на дейността, чрез въвеждане на функционираща система за връзка с НАП и нивомерна измервателна система за отчитане на наличното количество течни горива. В тази връзка неоснователни са твърденията за създаване от жалбоподателя на организация в обекта, която има за цел отклонение от данъчно облагане. Такива данни не са налични по делото. Липсват констатации в оспорения акт относно неотчетени продажби на горива от страна на „Дизелор“ ЕООД, разминавания между документирани продажби и касова наличност, резервоари за гориво, които нямат връзка с НАП или други в този смисъл, които да навеждат към извод за извършени действия/бездействия с цел отклонение от данъчно облагане. Аналогичен е изводът на съда по отношение на сочените от органа негативни последици за фиска в случая, тъй като не се отчитани приходи. Такива констатации не са направени от контролните органи в хода на проверката. Не са изследвани налични количества гориво и съпоставката им с получени доставки на такова с оглед доказване на твърденията за действия на дружеството, водещи до отклонение от данъчно облагане и нанасяне на вреди на държавния бюджет. В тази връзка липсват данни, че фискът е ощетен.
Следователно налагането на ПАМ запечатване на обекта за срок от 30 дни не би могло да се

определи като съразмерно. То засяга права и законни интереси на данъчно задълженото лице в по-голяма степен от необходимото за постигане на целта, за която актът се издава, като с това е нарушен принципът за съразмерност по чл. 6, ал. 2 и ал. 5 от АПК. Съгласно последните разпоредби административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, и административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.
С оглед на гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон и не съответства на целта му, поради което следва да бъде отменена.
По разноските:
Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се следват направените по делото разноски за платена държавна такса, възнаграждение за вещи лица и адвокатски хонорар. С оглед направеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение съдът прецени, че същото следва да бъде намалено до предвиденото в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за възнагражденията за адвокатска работа предвид фактическата и правна сложност на делото, тоест до 1000 лева или 511,29 евро.
Воден от горното, Административен съд София – град, 70-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ДИЗЕЛОР” ЕООД, ЕИК[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-114-0195113/14.03.2025 г., издадена от М. Й. Р. - началник на отдел „Оперативни дейности“ - П. при ЦУ на НАП.
ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ДИЗЕЛОР” ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 1434,88 евро (хиляда четиристотин тридесет и четири евро 88 цента) за разноски по делото.
Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: